

„Det er ikke sandt“

NOGLE Præster, hvis Navne man ikke erindrer at have hørt videre til i Forbindelse med Kampen for Danmarks Befrielse, har nu faaet Mæle. De har gennem Ritzaus Bureau udsendt en Erklæring, som de selv betitler »Det er ikke sandt —«. Vi skal ikke modsige dem paa det Punkt. Det er nemlig ikke sandt, hvad Erklæringen siger. Den gengives andet Steds i Bladet, hvis nogen skulde have overset den i Morgenbladene Søndag. Fra Ende til anden er den et Forsvar for de tyske Flygtninge og et Angreb paa den, der vil behandle Tyskerne haardt og ikke i dem se Medmennesker.

Godt, saa ved vi det! Ikke destomindre vil vi fortsætte med at tale nedsættende om Tyskerne. Vi gør det med den Ret, at vi ogsaa talte nedsættende om dem, mens de var Herrefolk, og at vi fortsatte med at tale nedsættende om dem, hver Gang de forsøgte med Vold at faa os til at tie. Den, som i Shellhuset, Ansigt til Ansigt med Danmarks Bødler, har sagt dem sin Mening om Tortur, Krigsforbrydelser og Overgreb, og som har spaaet dem den Skæbne, de nu har faaet, har Ret til over for Mænd, der først nu er gaaet ud af deres Studereværelser, at tale paa andres Vegne og sige:

Udfra de bedste Motiver, udfra religiøse Følelser, ingen har Ret til at spotte, har I gjort jer til Redskaber for en Medlidenhedskampagne, som, hvis den sejrer, fører os ind i den næste tyske Angrebskrig. Tyskland og Tyskerne kan ikke blive sidestillet med andre Nationer og Folk i mange, mange Aar. De Mennesker, I tager i Forsvar — endog saa vidt, at I bestrider, at de lever i Snavs og Smuds, i Stedet for at give en Forklaring paa, hvorfor de gør det — er medansvarlige for Tusinder af Grusomheder under denne Krig. I kalder dem en Bondebefolkning med Hjemstavnsfølelse og gammel kristen Tradition! Har I glemt, at netop i de Egne af Tyskland, disse Flygtninge kommer fra, holdt man Polakker og Russere som Slaver og udnyttede døende Fanger fra alle

Europas Lande som Arbejdskraft paa Gaarde og i Fabriker, til de blev leveret til Krematorierne som uanvendelige! Har I glemt, at der i de Byer, som disse Mennesker kommer fra, hang store Plakater: Den, der taler Polsk, er et Skadedyr! Har I glemt, at en Polak i Østtyskland maatte gaa i Rendestenen for en Tysker! Har I glemt, at disse Mennesker jublede i Ekstase over hver tysk Sejr? Har ingen af jer set en tysk Menneskemængde møde Hitler eller juble over sejrige Tropper paa Gennemmarch?

Hvor kan I give noget for Hjemstavnsfølelse og kristne Traditioner, som fik ganske jævne tyske Soldater, der aldeles ikke var SS-Folk, til at afbrænde hele Landsbyer, efter at hvert levende Væsen, Børn og Høns iberegnet, var slagtet eller skudt. Har I glemt Maidanek, hvor man eksperimenterede med Menneskeaske som Kunstgødning? Har I glemt, at tyske Læger anvendte Jødebørn i Stedet for Kaniner under Vivisektionsforsøg og Eksperimenter med Tyfusvaccine? Har I glemt, at det var ganske almindelige tyske Marinesoldater og Politisoldater, som foretog Massakre paa den københavnske Civilbefolkning for kun et Aar siden?

I kan svare, eller lade være med at svare. Det bliver dog ikke anderledes. Vi foragter Tyskerne, som vi foragtede dem i Kampens Tid, nu, de er ynkelige og krybende. Vi ønsker dem haardt behandlet, fordi vi ved, at de kun kan handle, naar de kommanderes. Stod det til os, skulde Flygtningenes stærke Hjemstavnsfølelse faa Lov at staa sin Prøve omgaaende, eller i hvert Fald saasnart Russerne var villige til at modtage dem i Østtyskland.

Vi troede, Kirken under denne Krig havde lært, at Kristendom og Øllebrødsbarmhjertighed ikke er det samme! Forhaabentlig vil man ogsaa fra Kirkens egen Kreds give »Det er ikke sandt«-Præsterne Svar paa Tiltale.